

109 Brot gegn ákvæðum auglýsingar þessarar varða sektum samkvæmt ákvæðum 1. júlí 14. greinar nefndra laga.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. júlí 1957.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

110
18. júlí

REGLUGERÐ

um varnir gegn útbreiðslu riðuveiki (neurotrop virus) og kýlapestar (bact. purificiens) í sauðfé.

1. gr.

Skylt er sauðfjäreigendum, og þeim, sem hafa sauðfé undir höndum, hvar sem er á landinu, að tilkynna hlutaðeigandi oddvita (bæjarstjóra), ef riðuveiki eða kýlapest gerir vart við sig í fjárstofni þeirra, eða ef líkur eru til, að þessir sauðfjársjúkdómar séu til staðar.

Skulu oddvitar hlutast til um að fengin sé staðfesting Tilraunastöðvarinnar á Keldum um, að hér sé um sjúkdóma þessa að ræða. Skal fylgja fyrirmælum Tilraunastöðvarinnar um sendingar á sýnishornum og e. t. v. lifandi kindum, ef þurfa þykir, ásamt nákvæmri skýrslu um sjúkdóminn í hjörðinni.

Tilraunastöðin skal gefa sauðfjársjúkdómanefnd skýrslu um sýkingarstaði svo oft sem þurfa þykir.

2. gr.

Óheimilt er að selja eða flytja sauðfé til lífs eða dvalar frá bæjum, þar sem riðuveiki eða kýlapest hefur verið staðfest. Sama gildir um flutning á fullorðnu fé frá bæjum, sem lausir eru við fjárpestir þessar til þeirra býla eða staða, þar sem sjúkdómar þessir hafa verið staðfestir.

Undanþágur frá þessu banni getur sauðfjársjúkdómanefnd þó gefið að fengnu álitni yfirdýralæknis.

3. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd er heimilt að fyrirskipa að sauðfé sé haft í sóttkví um lengri eða skemmri tíma, þar sem riðuveiki eða kýlapest gera vart við sig.

Nefndin getur einnig fyrirskipað sérstakar litarmerkingar á sauðfé, þar sem sýking hefur fundizt, eða grunur leikur á um sýkingu.

Enn fremur er nefndinni heimilt að fyrirskipa varnarráðstafanir, svo sem sótt-hreinsun fjárhúsa og rétta, böðun sauðfjár, ónæmisaðgerðir o. fl., eftir því sem þörf krefur og við á hverju sinni.

4. gr.

Á bæjum, þar sem riðuveiki eða kýlapest gerir verulegt tjón, getur sauðfjársjúkdómanefnd heimilað hlutaðeigandi fjäreigendum niðurskurð á öllu sauðfé á bænnum gegn hliðstæðum styrk á lömb, sem þeir kaupa í stað fellda fjárisins og greiddur hefur verið vegna tjóns af völdum garnaveiki, enda sé fyrirmælum nefndarinnar eða fulltrúa hennar um sótt-hreinsun og aðrar varúðarráðstafanir fylgt í hvívetna. Óheimilt er að flytja lömb á heimilið fyrir en sótt-hreinsun er að fullu lokið.

5. gr.

Ef riðuveiki verður vart í héraði, þar sem hún hefur ekki verið kunn áður, eða veldur sérstaklega stórfelldu tjóni á einstöku bæ eða bæjum, getur sauðfjársjúkdómanefnd fyrirskipað niðurskurð alls sauðfjár á heimilum þessum, í þeim tilgangi að hefta útbreiðslu veikinnar.

110

18. júlí

6. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd er heimilt að láta fara fram skoðun á sauðfé til þess að kanna útbreiðslu riðuveiki og kylapestar og fyrirskipa slátrun á sjúkum eða grunuðum kindum á hvaða tíma árs sem er.

Fyrir kindur þær, sem slátrað er í þessum tilgangi, skal ríkissjóður greiða sanngjarnar bætur.

Fjáreigendum er skylt að greiða fyrir slíkum skoðunum og rannsóknum og veita nauðsynlega aðstoð.

7. gr.

Þegar niðurskurður á sauðfé fer fram vegna riðuveiki eða kylapestar, samantar 4. og 5. gr., skal gæta þess að slátra því fé sér, og má ekki hefja slátrun á öðru fé, fyrr en lokið er sóttþreinsun á sláturhúsi eða sláturstað svo og flutningavögnum.

Sömu varúðar skal gæta við slátrun á einstöku sýktum eða grunuðum kindum.

Um sóttþreinsun af þessum tilefnum skal hlíta fyrir mælum sauðfjársjúkdómanefndar, fulltrúa hennar eða kjötskoðunarlæknis.

8. gr.

Sauðfjársjúkdómanefnd er heimilt að fyrirskipa að eytt skuli að fullu hræjum af sjúkum kindum, með því að brenna þau eða grafa. Einnig getur hún fyrirskipað eyðingu hausa og innyfla af fé frá bæjum, þar sem sjúkdómar þessir hafa verið staðfestir.

9. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 50000.00, eða fangelsi og skal með mál út slíkum brotum farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 23 frá 10. marz 1956, 1. gr., um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 18. júlí 1957.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ

fyrir íbúðalán veðdeildar Landsbanka Íslands.

111

20. júlí

1. gr.

Veðlánakerfi til íbúðabygginga skal starfrækt undir stjórn húsnæðismálastjórnar og veðdeildar Landsbanka Íslands. Skulu lánveitingar innan þess vera í samræmi við hinar almennu útlánareglur húsnæðismálastjórnar. Hlutverk veðlána-kerfisins er að veita lán gegn veði í nýjum íbúðum.